



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1098/2020
01.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгићевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185. члан 4. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Коса, поднетом против правоснажних решења Вишег суда у Београду КпоЗ бр. 19/20-Кв 2415/20 од 17.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж2 ПоЗ 30/20 од 09.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правоснажних решења Вишег суда у Београду КпоЗ бр. 19/20-Кв 2415/20 од 17.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж2 ПоЗ 30/20 од 09.07.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду КпоЗ бр. 19/20-Кв 2415/20 од 17.06.2020. године према окривљеном АА који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.ПоЗ бр 39/20 од 21.05.2020. године, а који му се рачуна од 20.05.2020. године када је лишен слободе продужен је притвор који му по овом решењу може трајати најдуже 30 дана, по законском основу из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 ПоЗ 30/20 од 09.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Коса изјављена против решења Вишег суда у Београду КпоЗ бр. 19/20-Кв 2415/20 од 17.06.2020. године.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвоката Зорана Коса, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву наводи да је судија Зоран Божовић учествовао у доношењу одлуке по жалби на решење којим је према окривљеном АА одређен притвор, а након тога је учествовао у доношењу решења којим је према овом окривљеном продужен притвор. Судија Зоран Божовић морао се изузети приликом доношења решења о продужењу притвора, па како то није учињено побијана решења донета су уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

У конкретном случају, судија Зоран Божовић учествовао је у доношењу одлуке по жалби на решење о одређивању притвора, а потом у истом предмету учествовао је у доношењу решења о продужењу притвора, тако да у овом кривичном поступку није поступао ни у једном својству које је прописано одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, које би представљало разлог за обавезно изузеће судије од поступања. У конкретном случају судија Зоран Божовић није учествовао у доношењу првостепеног решења о одређивању притвора, тако да побијана решења нису обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним решењима, али како исто не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у оцену тих навода није упуштао.

3

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је одбио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић